

[Helle Degn]

hjemmehjælpere og husassistenter, med en samlet kapacitet på 1.000 pladser?»

Skriftlig begrundelse

Et sådant forslag har ikke været forelagt eller drøftet med de berørte faglige organisationer – derfor undrer dette forslag.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Svaret på spørgsmålet er ja, men eftersom spørgsmålet jo ikke her er blevet uddybet, og eftersom det nok ville blive betragtet som arrogant at nøjes med det korte svar, skal jeg gerne uddybe svaret.

I regeringens redegørelse om en samlet og forstærket indsats mod ungdomsarbejdsløsheden er det nævnt, at vi ønsker at etablere en kortere uddannelse af personale til ældreområdet for ca. 1.000 elever hvert år, hvis forudsætninger skulle være enten forpraktik eller EFG-basisår, ligesom voksne med arbejds erfaring skulle have adgang.

Som det også stod i redegørelsens punkt 24, har jeg rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening om forslaget, og dér har jeg fremlagt en foreløbig skitse til, hvorledes uddannelsen kunne beskrives.

Skitsen bygger på ældrekommissionens 2. delrapport fra april 1981 og på betænkning nr. 961 om social- og sundhedsuddannelser inden for EFG-systemet. Det er tanken at oprette to 1-årige 2. dels EFG-uddannelser fra efteråret 1984, én for sygehjælpere og én for hjemmehjælpere og husassistenter. Uddannelserne må ikke indeholde mere teori end de eksisterende uddannelser, og de skal også være åbne for elever, som ikke har aflagt folkeskolens afgangsprøver. Dette sidste er af hensyn til ansøgere, som måtte have gået i skole, dengang det var almindeligt at gå ud efter 7. klasse. Adgang til uddannelserne skal opnås enten ved 1 års forpraktik inden for ældreområdet efter 9. klasse eller efter gennemgået basisuddannelse inden for servicefagene, og derudover skulle der være adgang for voksne med 1 års relevant erhvervs erfaring. For denne sidste gruppe skal der selvsagt ikke være krav om 9. klasse.

Det er så meget, som der kan siges nu. Det forudsættes selvfølgelig, at disse forpraktikanter, jeg har nævnt, kommer til at arbejde under erfaren og kyndig vejledning, at de f.eks. ikke kommer alene ud som hjemme-

hjælpere, men i selskab med en erfaren hjemmehjælper. Når drøftelserne med Kommunernes Landsforening og senere Amtsrådsforeningen og indenrigsministeriet har resulteret i en mere detaljeret udformning af forslaget, er det en selvfølge, at jeg vil tage kontakt med de berørte faglige organisationer om det videre arbejde.

Helle Degn (S):

Jeg vil takke for svaret og blot yderligere stille et spørgsmål: er det undervisningsministerens mening, at han overhovedet ikke har tænkt på at indbyde til forhandling blandt folketingets partier om tilrettelæggelsen af sundheds- og socialuddannelserne og i det hele taget om ungdomsgarantiforsøgenes eventuelle fortsættelse og videreførelse? Jeg stiller dette supplerende spørgsmål på baggrund af det udvidede samråd, vi havde på Marienborg i går, og hvoraf det tydeligt fremgik, at regeringen ikke har i sinde at forhandle med nogen af folketingets partier om en tilrettelæggelse af disse ting i sammenhæng.

Så vil jeg gerne for det andet stille det spørgsmål: hvorfra forestiller ministeren sig – hvis jeg kun berører et enkelt element i den skitse, ministeren omtaler – at pengene til aflønningen af forpraktikanterne skal komme, når regeringen lægger op til, at kommunerne skal være stillet frit med hensyn til, om de i det hele taget vil bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden og i øvrigt af indenrigsministeren og regeringen er pålagt meget store besparelser?

Til sidst vil jeg spørge: har regeringen til syvende og sidst helt kynisk kalkuleret med, at de unge kvinder, som jo traditionelt søger disse uddannelser, blot skal sættes på varig bistandshjælp?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste spørgsmål forstår jeg ikke, for forslaget her skal jo netop modvirke det, som spørgeren stiller op – og med rette – som et skræmmebillede.

Med hensyn til, om regeringen vil indkalde folketingets partier til forhandling om disse ting, skal jeg minde om, at den regering, vi har, jo er ny, og at der forud for den regering gik mange år, hvor der mig bekendt aldrig nogen sinde er blevet indkaldt til én